
KAIKUJA

MAASEUTU NÄKEE NÄLKÄÄ

Elintarvikepulasta kaupungeissa puhuvat nykyään kaikki. Nälänhädän „luisen käden“ aave liitelee kaupunkien yllä. Mutta kukaan ei halua tunnustaa sitä, että nälkä on päässyt tunkeutumaan maaseudullekin. Kukaan ei halua ymmärtää sitä, että juuri nälänhädän pohjalla tapahtuu nyt ainakin puolet „agraarimellakoista“ ja „hävityksistä“.

Tässä on talonpojan kirje agraari-„mellakoista“:

„Pyytäisin teitä selittämään meille, „tietämättömille ihmisille, talonpojille“, mistä johtuvat hävitykset? Te luulette, että kaiken tuon tekevät huligaanit, kulkurit ja ryysyläisjuopot, mutta te erehdytte hiukan. He eivät ole kulkureja eivätkä ryysyläisiä, vaan nälän päihdyttämiä ihmisiä. Niinpä esimerkiksi minä kirjoitan Muromin kihlakunnan Arefinin kunnasta. Meidät tahdotaan täällä tappaa nälkään. Meille annetaan viisi naulaa jauhoja kuukaudessa henkeä kohti. Ymmärtäkää meitä ja käsittäkää meidän asemamme. Miten tässä voi elää? Tässä eivät suinkaan viinasta päihtyneet tee hävityksiä, vaan me itse olemme „nälästä päihtyneet“ (kts. „Birzhovka“).

Porvariston porteilla vartioivat „Denin“ ja „Russkaja Voljan“ rakkikoirat nalkuttavat herkeämättä maaseudun rikkaudesta, talonpojan vauraudesta y.m.

Tosiasiat puhuvat kuitenkin kumoamattomasti maaseudun nälänhädästä ja nääntymyksestä sekä keripukista ja muista taudeista, jotka puhkeavat nälän pohjalla. Ja mitä pitemmälle eletään, sitä raskaammaksi käy maaseudun asema, sillä viljan asemesta Kerenskin ja Konovalovin hallitus valmistelee maaseudulle uusia rankaisuretkikuntia, ja lähestyvä talvi lupaa talonpojalle uusia, entistä raskaampia koettelemuksia.

Sama talonpoika kirjoittaa:

„Pian tulee talvi, joet jäätyvät, ja silloin meidän on kuoltava nälkään. Rautatieasema on kaukana meistä. Lähdemme maantielle etsimään leipää. Nimittäkää meitä miten tahansa, mutta nälkä pakottaa meidät sen tekemään“ („Birzhjovka“).

Sellainen on talonpojan paljonpuhuva tarina.

Eserrä- ja menshevikkisovittelijat ovat toitottaneet kokoomuksen ja kokoomushallituksen kaikkipelastavasta voimasta. Nyt meillä on sekä „kokoomus“ että „kokoomus“-hallitus. Herää kysymys:

Missä on tuon hallituksen kaikkipelastava voima?

Mitä muuta se voi vielä antaa nälkäänäkevälle maaseudulle, paitsi rankaisuretkikuntia?

Tuntevatko herrat sovittelijat, että talonpojan yksinkertainen kirje langettaa kuolemantuomion heidän kokoomuspuuhalleen?

* * *

NÄLÄNHÄTÄ TEHTAISSA

Vieläkin raskaampia koettelemuksia joutuvat kestämään tehdasalueet. Nälkä, joka ei ole ensi kertaa tehdasväestön vieraana, riehuu nykyään erikoisen

raivokkaasti sen keskuudessa. Venäjä, joka ennen sotaa vei ulkomaille vuosittain 400—500 miljoonaa puutaa viljaa, ei nyt sodan aikana pysty ruokkimaan edes omia työläisiään. Työt seisautetaan tehtaissa, työläiset pakenevat työstä sen vuoksi, ettei tehdas-alueilla ole leipää, ettei ole elintarvikkeita.

Eri paikkakunnilta tiedoitetaan seuraavaa:

„Shuista sähkötetään: koko kihlakunnassa on keskeytetty hal-kojen sahuu. Ei ole leipää. Korjukovon sokeritehdasta uhkaa sul-keminen sen takia, ettei ole elintarvikkeita työläisille. Sokerijuu-rikkaat alkavat mädätä. Jartsevon puuvillakehräämön ja -kutomon (Smolenskin lääni) kaksitoistatuhantinen väestö on ulospääsemät-tömässä tilanteessa. Jauho- ja ryynivarastot ovat loppuneet koko-naan. Läänin elintarvikekomitea on voimaton antamaan apua. Elintarvikkeita jääneet työläiset alkavat käydä levottomiksi. Mel-lakat ovat kiertämättömiä. Kuvshinovon yhtiön paperitehtaan (Tverin lääni) vanhimpien neuvosto sähköttää: työläiset ovat nälänhädän partaalla. Mistään ei ole luvattu leipää. Pyydämme viipymättä apua. Vitshugassa olevan Morokinin yhtiön tehtaan johtokunta sähköttää: elintarvikekysymys saa uhkaavan luonteen. Työläiset näkevät nälkää ja ovat levottomia. On ryhdyttävä pikai-siin toimenpiteisiin muonituksen alalla. Saman yhtiön tehdas-komitea on lähettänyt ministeriöön seuraavan sähkösanoman: har-taasti pyydämme lähettämään pikaisesti työläisille jauhoja, sillä on alkanut nälänhätä“.

Sellaisia ovat tosiasiat.

Maanviljelysalueet valittavat sitä, että teollisuus-alueilta tulee niille tavattoman vähän tavaroita. Sen vuoksi ne lähettävät vastaavasti viljaakin teollisuus-alueille vähän. Mutta viljan puute tehdasalueilla aiheuttaa työläisten poistumisen tehtaista, tehdastöi-den supistumisen, ja siis maaseudulle lähetettävien tavarain määrän supistumisen entisestään, mikä vuo-rostaan aiheuttaa tehtaille menevän viljan määrän

uuden vähentymisen, nälänhädän uuden lisääntymisen tehtaissa ja työläisten uuden pakenemisen tehtaista.

Herää kysymys:

Missä on ulospääsy tuosta noidutusta kehästä, joka rautapihdein puristaa työläisiä ja talonpoikia?

Mitä muuta tässä voi vielä ehdottaa niinsanottu kokoomushallitus, paitsi surullisen kuuluisia „diktaattoreja“, joita se salaperäisesti lähettelee nälkäänäkeville teollisuusalueille?

Tuntevatko herrat sovittelijat, että imperialistinen porvaristo, jota he ovat tähän asti kannattaneet, on saattanut Venäjän umpikujaan, josta ei ole muuta ulospääsyä kuin rosvosodan lopettaminen?

*„Rabotshi Putj“ № 26,
lokakuun 3 pnä 1917*

Artikkeli ilman allekirjoitusta